

1. І співала Девора й Барак, син Авіноамів, того дня, говорячи:

2. Що в Ізраїлі закнязювали князі, що народ себе жертвувати став, поблагословіте ви Господа!

3. Почуйте, царі, уші наставте, князі: я Господеві я буду співати, виспівувати буду Господа, Бога Ізраїля!

4. Господи, як Ти йшов із Сеїру, як виходив із поля едомського, то тремтіла земля, також капало небо, і хмари дощили водою.

5. Перед Господнім лицем розпливалися гори, цей Сінай перед Господом, Богом Ізраїля.

6. За днів Шамгара, сина Анатового, спорожніли дороги, подорожні ж ходили крутими дорогами.

7. Не стало селянства в Ізраїлі, не стало, аж поки я не повстала, Девора, аж поки я не повстала, мати в Ізраїлі.

8. Коли вибрав нових він богів, тоді в брамах війна зачалась. Поправді кажу вам, небачений щит був і спис в сорок тисяч Ізраїля!

9. Серце моє до Ізраїлевих тих начальників, що жертвуються для народу, поблагословіте ви Господа!

10. Ті, хто їздить на білих ослицях, хто сидить на килимах та дорогою ходить, оповідайте!

11. Через крик при ділінні здобичі між місцями, де воду беруть, там виспівують правди Господні, правди селянства Його у Ізраїлі. Тоді то зійшов був до брам Господній народ.

12. Збудися, збудися, Деворо! Збудися, збудися, і пісню співай! Устань, Бараку, і візьми до неволі своїх полонених, сину Авіноамів!

13. Тоді позосталий зійшов до потужних народу, проти хоробрих Господь був до мене зійшов.

14. Від Єфрема прийшли були ті, що в Амалику їх корень; Веніямин за тобою, серед народів твоїх; від Махіра зійшли були провідники; а від Завулону оті, хто веде пером писаря.

15. І князі Іссахарові разом з Деворою, і Іссахар, як Барак, був відпущений пішки в долину. Великі вивідування у Рувимових відділах!

16. Чого ти усівсь між кошарами, щоб слухати мекання стад? Великі вивідування у Рувимових відділах!

17. Пробуває Гілеад на тім боці Йордану, а Дан чому на кораблях буде мешкати він? На березі моря осівся Асир, і при потоках своїх пробуває.

18. Завулон це народ, що прирік свою душу на смерть, а Нефталім на польових висотах.

19. Царі прибули, воювали, тоді воювали царі ханаанські в Таанах при воді Мегідда, та здобичі срібла не взяли.

20. Із неба войовано, зорі з доріг своїх битих воювали з Сісерою.

21. Кішонський потік позмітав їх, потік стародавній, Кішонський потік. З силою будеш ступати, о душе моя!

22. Тоді стукотіли копита коня від бігу швидкого, від бігу його скакунів!

23. Прокляніте Мероза, каже Ангол Господній, проклясти прокляніть його мешканців, бо вони не прийшли Господеві на поміч, Господеві на поміч з хоробрими!

24. Нехай буде благословенна між жінками Яїл, жінка кенанеянина Хевера, нехай буде благословенна вона між жінками в наметі.

25. Води він просив подала молока, у царській чаші принесла п'янке молоко.

26. Ліву руку свою до кілка простягає, а правицю свою до молотка робітничого. І вгатила Сісеру, і розбила вона йому голову, і скроню розбила й пробила йому..

27. Між ноги її він схилився, упав і лежав, між ноги її він схилився, упав, де схилився, там забитий упав.

28. Через вікно виглядала та голосила Сісерина мати крізь ґрати: Чому колесниця його припізнілась вернутись? Чому припізнілись колеса запряжок його?

29. Мудрі княгині її дають відповідь їй, та й вона сама відповідає собі:

30. Ось здобич знаходять та ділять вони, бранка, дві бранці на кожного мужа! А здобич із шат кольорових Сісері, здобич із шат кольорових, різнобарвна тканина, на два боки гаптована, жінці на шию.

31. Нехай отак згинуть усі вороги Твої, Господи! А хто любить Його, той як сонце, що сходить у силі своїй! І Край мав мир сорок літ.